

Ministeren for skatter og afgifters kommentarer til henvendelse af 17. december 1979 fra Danmarks Sparekasseforening

I en skrivelse af 17. december 1979 har Danmarks Sparekasseforening redegjort for nogle eksempler på, hvad afgift af kapitalpensioner på 25 pct. og 40 pct. samt indkomstskat af kapitalens renteaftast i alt vil beløbe sig til sammenlignet med indkomstskatten af en løbende ydelse (livrente), der har samme kapitalværdi som kapitalpensionen uden afgift.

I alle eksemplerne er der regnet med at indkomstskattepligtige ydelser beskattes med en skattesats på 67 pct., at restlevetiden efter pensioneringen er 15 år, og at det fremtidige renteaftast er 17 pct. p. a.

Kapitalpension med 25 pct.'s afgift	ca. 57 pct.
Kapitalpension med 40 pct.'s afgift	ca. 65 pct.
Løbende ydelser.....	ca. 58 pct.

På dette grundlag konstaterede Danmarks Sparekasseforening, at gennemførelsen af lovforslaget vil medføre en betydelig diskrimination i den skattemæssige behandling af pensionsordninger med engangsudbetalinger i sammenligning med pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Imidlertid er det næppe muligt at foretage en sammenligning, der nogenlunde entydigt viser, hvorledes løbende ydelser og engangsudbetaling til pensionsformål beskattes. Dette skyldes, at der er andre forskelle end de rent skattemæssige mellem de forskellige pensionsformer. Derfor er man – som Sparekasseforeningen har gjort i sin skrivelse – nødt til at foretage sammenligningen på grundlag af nogle mere eller mindre vilkårligt valgte forudsætninger, og netop valget af disse forudsætninger vil øve indflydelse på de resultater man når frem til. Sparekasseforeningen nævner i sin skrivelse et enkelt eksempel herpå, nemlig at valget af en lavere indkomstskattesats end de 67 pct., vil forstærke forskellen mellem de beregnede procenter.

Som et andet eksempel på, at resultatet af de valgte forudsætninger påvirker resultatet

Ud fra disse forudsætninger er sammenligningen mellem de forskellige skatte- og afgiftsbeløb gennemført på den måde, at alle skattebeløb er tilbagediskonteret til begyndelsen af 15-års perioden, da kapitalpensionen hæves og kapitalværdien af livrenten opgøres. Ved tilbagediskonteringen er anvendt en rente på 17 pct. p. a.

De tilbagediskonterede skatte- og afgiftsbeløb er derefter opgjort i procent af kapitalpensionen (kapitalværdien af livrenten). De således opgjorte skatte- og afgiftsprocenter bliver følgende:

kan nævnes den rente på 17 pct. p. a., der benyttes ved tilbagediskontering af de indkomstskattebeløb, der skal betales i løbet af 15 års perioden. Denne diskonteringsfaktor forekommer ret høj dels i betragtning af, at renteindtægter indkomstbeskattes, dels i betragtning af, at den årlige stigning i pensionisternes leveomkostninger næppe kan forventes at blive 17 pct., men måske kun omkring 8 pct. Konsekvensen af at vælge en lavere diskonteringsfaktor end de 17 pct. p. a. bliver, at alle tre beskatningsprocenter bliver højere end foran anført, og at beskatningsprocenten for den løbende ydelse, hvor hele beskatningen er jævnt fordelt over de 15 år, stiger mere end de to beskatningsprocenter for kapitalpensioner, hvor en væsentlig del af den samlede beskatning sker allerede ved begyndelsen af 15 års perioden.

Et andet problem i forbindelse med Sparekasseforeningens sammenligning er, at forskellene mellem de beskatningsprocenter man når frem til ikke udelukkende skyldes, at beskatningsreglerne for engangsudbetalinger og løbende ydelser er forskellige, men også at de beløb pensionisterne får til rådighed før skat vil være forskellige alt efter om